

UNIAREA POPORULUI

ABONAMENTUL:

Un an 150 Lei
Pe jumătate 75 Lei
In străinătate 300 Lei

Iese odată la săptămână

Adresa: „UNIAREA POPORULUI“, Blaj, jud. Târnava-Mică
Director ALEXANDRU LUPEANU-MELIN

ANUNȚURI ȘI RECLAME

se primesc la Administrație și se plătesc: nu și mărunt odată 5 Lei a doua și a treia oră 4 Lei.

Mitropolitul Vasile ca gospodar

S'au împlinit vineri în 15 Februarie trei săptămâni dela moartea Mitropolitului Vasile, iară noi Blăjenii, mai ales cei ce l-am cunoscut mai de aproape, nu ne putem împăca nici de cum cu moartea lui, oricât și-o dorea de mult el însuși și oricât de pregătiți eram și noi însine că mult nu o poate duce. Nu ne putem împăca mai ales știindu-l, ce gânduri frumoase avea și cât de mult ținea la școlile și bisericile sale.

Cu prilejul morții sale s'au scris foarte multe despre acest mare mitropolit, fiecare a avut să-i arete o parte sau alta, cu atât mai les că aveau ce scrie despre el. Un mare eguțator din Vechiul Regat, trecând după moartea Mitropolitului Vasile prin Blaj, mi-a pus că a văzut el prin cele gazete atâtea articole despre acest mitropolit. Nu le-a prea răgătat însă în seamă, că doară așa se scriu după morțile oamenilor sus puși. Când a văzut însă Institutul Recunoștinții, Școala Normală de băieți, Școala Comercială Superioară de băieți și Școala de Arte și Meserii, toatediri nouă, mi-a mărturisit sincer că acum vede și el că Mitropolitul Vasile a fost cu adevărat un om mare.

Dar Mitropolitul Vasile n'a fost mare numai ca mitropolit, ci și ca gospodar.

Încă de pe când era rectorul Internatului „Păncean de băieți“, a ținut să gospodărească acest Internat cât se poate de bine. De aceea făcând o îngrășătoare mare de porci, în care îngrășat porcii cel mai frumoși, cum până atunci nu se mai văzuseră în Blaj. Prin aceasta însă a înmulțit averea acelui Internat cu foarte mulți bani, cu atât mai ales, că zilnic controla servitorii dacă și împlinesc ori ba datorințele față de aceste animale.

Mare vrednicie are apoi Mitropolitul Vasile întru înființarea „Plogarului“ și a „Vulcanului“. Mai ales în vremurile grele dinainte de război și din cursul războiului a fost Mitropolitul Vasile chiar susținătorul acestor două societăți, cea dintâi o întreprindere de negoț de lemne, a doua pe atunci o mică fabrică de cărămizi. Ca membru al Comitetului de Administrație al „Plogarului“, Mitropolitul Vasile, pe atunci profesor de teologie, se ducea până pe la Sovata, cumpărând lemne de foc și, mai târziu, chiar o pădure, ca să facă celei însoțiri venituri cât mai frumoase. Acuma s-trei ani, petrecându-l la Sovata-băi, mi arăta drumurile pe cari umblase, locul unde adunase lemnele și casele în cari locuia acul cu cari avea legătură de negoț.

Când a izbucnit apoi războiul, canonicul Vasile, împreună cu prietenul său bun, preotul Alexă Pop, mort și el de curând, și-au dat

lefurile lor, aproape în întregime, ca să scape din perire „Vulcanul“, aceea fabrică de cărămidă care, cu toate acestea, a trecut prin mare criză după război. De câte ori nu-mi spunea, că și-a dat întreagă leafa „Vulcanului“ și că abia i-a rămas atâtea, cu cât să-și cumpere tatunul, care i-a fost singura distracție până la moarte.

Ca mitropolit el a ținut să înmulțească, mai ales, vile. A plantat vreo 15 jughere de vie, ca să aibă venituri cât mai mari, din cari să poată ajuta școlile și bisericile. De câte ori nu-mi spunea: „trebuie să mă îngrijesc și de urmașii mei, ca să aibă din ce trăi, pentru că Dumnezeu știe, ce vremuri grele îi așteaptă“. De aceea a împrejmuit lugușul (grădina) mitropolitană cu un frumos zid de cărămidă. De aceea a reparat toate casele și superedificatele vighitorilor de vii și ale pădurarilor, iară, unde erau prea slabe, a zidit case nouă.

A introdus și la curtea mitropolitană o îngrășătoare modernă de porci, din care a avut câștiguri destul de frumoase, iară puținele pământuri rămase neexpropriate și le-a lucrat cât se poate de bine, așa că nici veniturile n'au lăsat de dorit. Când a văzut că grădina de lângă castelul mitropolitan nu-l aduce venituri, dimpotrivă cu întreținerea ei cheltuiește mai mult decât câștigă din legume și poame, și-o exarendează bulgarilor, dela cari primește la an câte 80.000 Lei. Văzând că întreținerea curții îi costează prea mult, desființează bucătăria, își aduce călugărițe cari fierb numai pentru el care trebuia să mănânce după prescripțiile medicului său, iară banii astfel cruțați îi întrebuințează pentru scopuri de binefacere. În castelul mitropolitan nu face foc numai într-o singură cameră, în care locuia, iară banii astfel cruțați îi dă parohiilor din Vechiul Regat.

Ulei l-au numit sgârșit. Cei ce l-au văzut însă ziarul de cassă — în care și însemna până și cel din urmă Leu primit și cheltuit; numai în ziua morții nu și-a putut da seama de 4 Lei, pe cari l-a și scris lipsă — s'au putut convinge că tot ce a avut numai pentru școli, biserică și ajutorarea preoților din parohiile slăbuțe a cheltuit.

Ori de câte ori venea câte o cerere, din parohiile din Săculme ori din Vechiul Regat, cărora le purta o deosebită dragoste, pentru cutare lipsă, parecă acum-a-l văd, cum spunea în Consistor, unde se constata că nu mai avem nici un fond de ajutorare: „volu da eu dela mine, ce să faci“ Numai așa se poate explica, cum acest Mitropolit Vasile, care avea venituri mult mai puține decât înaltașii săi, a dat pentru scopuri de binefacere, milioane, întreagă averea sa, numai la colecta pentru

ajutorarea parohiilor din Vechiul Regat subscrind și plătiind frumoasa sumă de 100.200 Lei, dupăcum se vede din cel din urmă circular mitropolitan iscălit de el.

Oricât era de cruțător însă Mitropolitul Vasile, știa să fie galant uneori, când mai ales i-se împlinea câte o dorință. Când, în 1925, la jubileul de 1600 de ani dela sărborul din Nicea, pe Păr. canonic Ioan Moldovan și pe subsemnatul l-a dus, pe spesele sale, la Roma, ca să facem, în catedrala sfântului Petru, slujbă românească, și când a primit, dela Sfântul Părinte Papa Pius XI., o mare sumă de bani, din care a început zidirea Școlii Normale și a Școlii Comerciale, ni-a spus: „Cereți acum ori ce doriți dela mine, că plătesc bucuros“. Era atât de fericit, atât de vesel, încât, cu toate că suferea de picioare, ne părea mai voios ca oricând în viață.

Fapt e că a fost cu adevărat foarte cruțător, umbla într-o reverență sclipicioasă, de veche ce era, și într'un palton de iarnă cam verzui, ca preoții din Săculme și din Vechiul Regat să-și poată cumpăra reverenți bune și paltoane cu față. Și-a tras dela gură, ca să aibă cu ce trăi școlile și bisericile lui.

Prin pilda sa a dat dovadă că cruțarea este o virtute aleasă, care ne lipsește mai ales nouă, Românilor, foarte mult, și fără de care nu suntem în stare să producem nimica. Dacă am urma pilda Mitropolitului Vasile și dacă am gospodări și cruța, cum a gospodărit și cruțat el, altfel ar sta astăzi gospodăria țării noastre și altfel ar merge toate lucrurile din țară.

Acolo sus, în tovărășia marilor săi înaltași, Mitropolitul Dr Vasile Suciu până acum abunâscama că a dat seamă Tatălui din ceruri și de gospodăria ce a făcut și de cel din urmă 4 Lei pe cari nu știa pe ce-i cheltuisse, iară Tatăl nostru îi va fi zis cu siguranță: „Bine, slugă bună și credincioasă, intră întru bucuria Domnului tău“.

Părintele Iuliu

Arhiducesa Ileana împreună cu bărbatul și copilul a sosit în Capitală.

La începutul acestei săptămâni a sosit în țară tocmai din capitala Austriei, Arhiducesa Ileana. A venit mânată de dorul să-și revadă locurile unde a copilărit și a crescut, și a sosit însoțită de bărbatul său și de cei doi copii, drăgălași și dolofani amândoi. Cel mai mic, așa ni-l arată o fotografie, privește drăgălaș la aparatul fotografului, și se trudește să nu cadă până ce se va termina fotografierea. Înaltea fiilor și a nepoților a ieșit între alții și bunica, Regina Marla, care și-a dus odreslele la palatul Cotroceni unde vor fi găzduiți.

Spune totdeauna numai adevărul!

Dumnezeu este însuși adevărul, de aceea a spus Isus: »Eu sunt calea, adevărul și viața« (Ioan 14, 6), de aceea urește din tot sufletul pe oamenii mincinoși și-i iubește pe cei care spun adevărul. De aceea, când l-a văzut pe Natanail, a zis: »Iată cu adevărat Izraelitean, întru carele vicleșug nu este« (Ioan 1, 48). De aceea îi îndeamnă sf. apostol Pavel pe Efeseni: »Pentru aceea, lăpădând minciuna, grațiți adevărul fiștecărele cu vecinul său, căci unul altuia suntem mădulări« (4, 25).

Din câteva pilde se va vedea, cât de mult trebuie să ținem la aceea ca să spunem totdeauna numai adevărul.

Era pe vremea împăratului Severus al Romanilor, când creștinii erau aspru prigoniți. Intre atâtea sute de creștini se afla atunci în temniță și sf. Perpetua, o fată a unui mare și bogat boier roman, care era încă păgân. Mergând la ea în temniță tatăl, a rugat-o să tăgăduiască, în fața judecătorilor, că este creștină, și atunci de sigur că va scăpa cu viața. Era lângă ea un vas cu apă. »Cum numești tu acest vas, tată?« îl întrebă ea. »Ulciore«, răspunsă tatăl. »Ce vrei însă tu să spui prin aceasta?« »Că eu nu pot numi altfel acest vas decât ulciore. Creștină sunt și eu, creștină trebuie deci să și mărturisesc că sunt«. Și sf. Perpetua a murit cu moarte de martiră.

Înainte de a se fi inventat mașina cu aburi, corăbiile erau mânate cu vâsle, iară

vâslașii erau făcători de rele, osândiți să vâslească, o viață întreagă ori apoi zeci de ani, corăbiile numite galere. Într-o astfel de galere intra odată un principe și, văzându-i pe nenorociții de vâslași, i-se făcu milă de ei și se hotărî să slobozească pe unul dintre ei, și anume pe acela care i-se va părea mai cum se cade. Îi întrebă pe rând pe toți, pentru că sunt osândiți la această muncă silnică. Fiecare începu să-și scuze păcatul ori să invinuiască pe alții că l-au acuzat pe nedreptul. Numai un tânăr, foarte sdrențos îmbrăcat, îi mărturisî sincer adevărul: »Sunt un om fără Dumnezeu. Nici când nu am ascultat de tatăl meu, nici de mama mea, ci am fugit dela casă și am început mai întâi a înșela și mai pe urmă a fura. Mi-ar trebui ore întregi ca să vă istorisesc toate păcatele și crimele pe cari le-am făptuit. Mi-am meritat pedeapsa pe deplin, de aceea nici nu mă plâng, ci o sufer cu răbdare«. Când l-a auzit principele, dădu poruncă să-l elibereze numai decât, pentru că a fost singurul care a mărturisit adevărul și care prin urmare dădea garanție de îndreptare.

Vestitul prezident al Statelor Unite Nordamericane, Washington, a primit, când era copil de 6 ani, în dar o săcurice, cu care încrestase tot ce-i venea în cale. Mergând prin grădină a încrestat și jumulit de scoartă un foarte frumos cireș al tătăne-său. Observând tatăl său marea pagubă ce i-se făcuse, a întreat pe toți argații, cine a făcut această batjocură, dar toți se jurară că nu sunt vinovați. Văzându-și mai târziu copilașul, ciopărind în dreapta și în stânga cu săcuricea, a bănuțit îndată că numai el a putut face năsdrăvănia aceea. Întrebându-l deci, copilul a rămas mai întâi pe gânduri, ce să răspundă; dară apoi a mărturisit drept și fără încunjur că el a fost. Drept urmare, tatăl său nu numai că l-a iertat, ci l-a și îmbrățișat și sărutat, pentru că a avut curajul să spună nesilit adevărul. Și de fapt marele Washington nici n'a mințit niciodată viața sa întreagă.

Ludovic de Bavaria și Frideric de Austria se luptară pentru coroana de împărat romano-german. Ludovic îl invită pe Frideric, îl luă prizonier și-l închise în castelul său numit Trausnitz. După trei ani de închisoare i-a cinstit libertatea, ca condiția de a abdice de coroană și de a indemnă frații să i-se supună lui Ludovic. La caz însă că nu ar putea împlini această condiție din urmă, s'a legătuț că se prezinta din nou la închisoare. Frideric își dădu cuvântul de onoare și fu eliberat în ziua de 13 Martie 1325 și făcu tot ce i-a stat în putință pentru a-și putea împlini cuvântul dat, pe fratele său Leopold nu-l putu însă îndupleca. Văzându-și că nu-și poate ținea cuvântul, se întoarse în orașul München și se predă dușmanului său. Această credință însă atât de mult atinse pe Ludovic, încât îl primi cu brațele deschise, îl trată ca pe un prieten, așeză la masă cu el, împărți cu el pâinea și patul și fu gata să împărțească cu el chiar și jumătate din împărăția sa.

După ce împăratul Augustus al Romanilor biruise pe Antoniu, se aflase în prizonierii aduși din Egipt și un preot egiptean despre care se povestea că a mințit niciodată în viața sa întreagă. Senatul roman a crezut că o astfel de virtute nu trebuie lăsată neremunerată, de aceea a ordonat ca preotul respectiv să fie pus numai decât în libertate și să fie socotit între marii preoți ai Romanilor. Ba i-au ridicat chiar și statue, pentru că i-se putea păstra pomenirea.

Prețuiți deci, dragi creștini, adevărul și păstrați-l, între toate împrejurările vieții voastre. Doar noi suntem făcuți după chip și asemănarea lui Dumnezeu care este calea adevărului și viața. Aceasta este mândria noastră. Nu necinstiți deci acest chip și asemănare cu Dumnezeu prin împotriva adevărului, pentru că, oricum ați numi adevărul, tot minciună este.

Părintele Iulian

„Foiața UNIRII POPORULUI“

Onu Vraciului

Pe Onu Vraciului, demult vreau să-l prind în peană. Și dacă nu-i pot da chipul la gazetă, să-i scarmân puțin năravul. Că prea-i dat dracului, sfârleaza asta de om, de impunșăturile căruia n'a scăpat nici părintele satului, nici creștinul cel mai de omenie. Are-o gură slabă, care nu poate țineea, de-ai astupa-o cu piatră de moară. Și dac'ar vorbi adevărul, pe față, ori chiar și minciuna, să-i fie minciună, te-ai mai putea apăra. Dar așa, cum îi e năravul, să le spună toate, eu două înțelesuri, e greu să-l prinzi de urechi.

Mai anul trecut, făcu-se vecinului său o potcă în casă, că era cât pe-aci să se sfârșească cu'a divorț.

— „Măi vecine“, — îi zise acestuia într-o zi, peste pânză, „ce caută Obeală, ziua și noaptea în curtea ta? Vecinul se făcu alb, verde, de mânie.

— „Când? Cum?“

— „Cum, tu nu știi?“

— „Să mor de știu ceva.“

— „Atunci, deschideți ochii bine și ai s'o vezi!“

Obeală era porecla unui descreeat de fecior, om fără căpătâin, care schimba stăpânii

după vreme: când era senin și cald, ar fi ciobănit, iar când se iscau ploii și viforâți, ar fi slugit bucuros la vre-un plugar, care să-l țină la casă. Afară de asta, îi plăceau tare muivirile.

De-atunci în casa vecinului numai ceartă și zarvă.

Nsînțelegerea se aciulase în cuprinsul omului, ca răia în largul trifoiului. Azi rău, mâine și mai prost. Biata femeie se luase de gând. Se plăse întâi părinților, pe urmă înceară divorțul, eerând sfatul părintelui. Părintele prinsă lucrul dela capăt. Ascultase martorii și între aceștia și pe Onu Vraciului. Și se dovădise vinovăția Onului. Dar prinde pe dracu de barbă, dacă-l poți.

— „Hai, părinte, să-ți arăt, dacă nu-i eum zic eu?“

Și s'a dus părintele la fața locului. A fost o zi rușinoasă, pentru casa omului. S'au strâns vecinii pe la porți, ca 'n zi de sărbătoare. Babelor, li se prinsă cizmele în cleiu, stând la vorbă.

Oau Vraciului, răsând pe îsfundate, cu mâna în haina părintelui, o ia drept spre coteț, ca omul, care știe ceva sigur. Vecinul, care se ținea încornurat, pune mâna pe săcule, gata se facă moarte de om. Vecina tremura ca varga, deși se știa curată, ca lumina soarelui.

— „Asta, ce-i, părinte?“, rânji Oau Vraciului, arătând spre vârgina cotețului. Ce era? O obeală mare, înegrită de ploii, scorojită de

soare, împuțită de vreme, atârșă, scârboasă de capătul grinzii, ca o ciuhă pocită, în lașauriu al grăului.

— „De asta, am întreat, părinte: ce era de atâta vreme, obeala asta, aci, în ochii mei. Și-apoi, dacă, el, vecinul, a înțeles altfel, sunt eu de vină?“

Și lucrurile s'au împăcat, dar vecinul tot i-a rămas urma ghimpelui în inimă.

Altă dată, Onu Vraciului a făcut o trăznaie. Că, nu se putea ogoi, ci se ținea rău de drăcii și de șodenii. Nu 'azadar, zice vecinii: în capul ăstuia puiază necuratul.

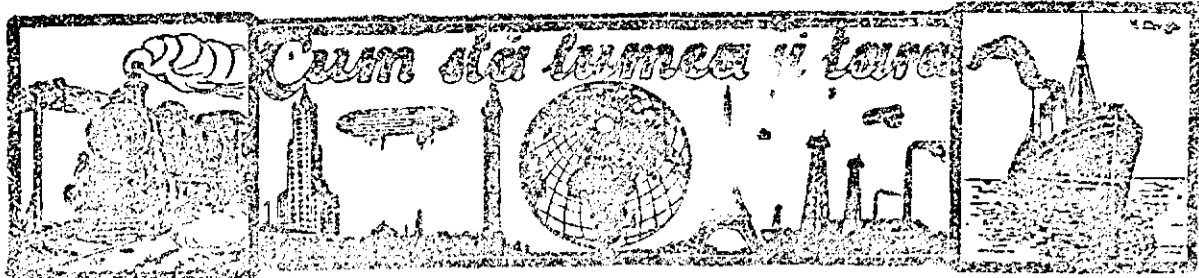
Era, în sat, un biet neamț, pripășit și știe cum și de unde. Pe asta, îl pișău Vraciu, ori de câte ori îi eșea în cale. Neamțul vorbea rău și poșit românește, iar Vraciul știa imita, întocmai, de credeai, că vorbea unul și acelaș.

Nu știi de unde, oblicise Vraciu, că neamțul e în târg cu un țigan, pentru un purcău. Târguiala ținea demult și nu se mai putea ajunge la ruptură. Sărac neamțul, sărac țiganul, se lăsau greu pe tângsală.

Neamțul era ziua noaptea, la ușa deieului.

— „No che mai puni ținți lai. Alte bănuț nu mai avut, nu mai dem.“

— „Din patru sute, nu mai las o leșă să n'am moroc de sufletul meu, dacă las. Pentru că asta nu găsești, domăule în toată varșă. Măncă bine, răbdă bine“, își lăuda țiganul

S'a pornit o iarnă grea

Ger năpraznic în țară — Fiarele pădurilor și-au părăsit ascunzișurile

Spre sfârșitul săptămânii trecute și 'n primele zile ale acesteia, s'a pornit zăpada să cadă cu nemiluita. S'a așternut ca un strat gros peste câmpii, a înzepezit drumurile și liniile ferate, încât, în unele părți ale țării, trenurile umblă cu mare întârziere.

Pe sub poalele munților Apuseni, drumurile au fost acoperite de zăpadă în așa fel, încât n'a rămas nici un semn de ele. Satele dinspre munte, ale moșilor, au fost despărțite astfel de restul țării. Din această pricină populația are mult de suferit. Oăci moșii, săraci de bucate, își făceau rost de hrana zilnică c'un „du-te vino“ neîntrerupt. Outreerău satele dela șes „cu cercuri și cu ciubare“, ba mai cu câte un car de mere, și se întorceau acasă cu de-ale gurii. Astăzi însă, și cine știe cât, până s'or desfunda drumurile, o duc greu de tot.

Am primit veste că și Geneva unde se adună trimișii lumii la sfat, a fost despărțită de celelalte orașe, oăci zăpada, care a căzut și pe acolo din greu, i-a închis toate drumurile.

Vântul suflă cu furie.

S'a pornit apoi din funduri de păduri un viscol de-ți creapă fața. Câteva zile a suflat mereu, măturând zăpada de pe deal și mutându-o hăt departe, în calea trecătorilor, troenind drumurile din vale.

— „No che patru sutili este zu mult. Dem noi tri sutili țintizețile lei. Puițel mic. banili multe“.

— „Din patru sute nu-l dau, să știu că au mai văd banii cu oehii. Prea e marha bună, s'o lapăd, așa pe nimica“, încheia țiganul trăgându-se în bârlogul bordeiului.

Și asta, tot așa, de vre-o lună de zile. În timpul ăsta, se nimerise, sau că într'altă o făcuse, — asta n'am de unde-o ști, — destul, că într'o noapte târzie trece Vraciu pe la bordeiul țiganului. Dracu îi suflă în ureche:

— „Moi, țiganele, aduțe poro la min, dimineațe dat la tine patru sutili, doi chirnațele. Mein parol, dat io la tin tot, tu dat purțel“.

Țiganului îi era greu să se miște din căldura colibei, și strigă, cât îl ține gura.

— „Ți-l aduc jupâne, ți-l aduc, să mă, bată sfiății, de nu ți-l aduc. Cum se face ziua, țiș la domnu...“

Și țiganul mai de omenie ca neamțul, se ținu de vorbă.

— „Mein parol, eu nu fost la case dumnita“.

— „Cum? N'ai strigat, astă noapte, de mai și speriat, să-ți aduc porcul.“

— „Mein parol, io nu fost!“

— „Dar cine-o fost?“

— „Che io nu ști nimica“.

De aci, ciorovăială, ciartă, până la părălială.

Treaba ajunsse înaintea primarului. Acesta

A mai dat Dumnezeu apoi și câteva nopți senine, ca albușul oului, de scârțăie dimineața zăpada sub picioarele drumeților mai sprig decât oasele între colții dulăilor. Oăci bine că veni vorba de dulăi. De când cu gerul acesta năpraznic poate, s'au înmulțit dulăii pe străzile Blajului ca iepurii pe câmp într'o anumită lună a anului. Luni seara, pela orele 7, erau să-mă 'nhațe doi, și știți unde? în fața băncii Patria. Cică sunt câini lupi și nu mușcă. Fapt e că pe când treceam pe lângă ei, mi-au sărit amândoi înainte, și-au arătat colții și au început să latre fioros. A ieșit servitoarea să mă împace că „ăștia nu mușcă, sunt câini-lupi“.

Mi-a fost mai mare frica auzind de lupi. Căci primiram știre la redacție că 'n multe părți ale țării, și-au părăsit haitele de lupi ascunzișurile din adâncimile pădurilor, și-au pornit-o spre locuințele omenesști, spre sate. În jud. Brăila, mai nou, și-au făcut de cap. Stau pe Dunărea 'nghețată la pândă, iar noaptea intră în ogrăzile oamenilor din comunele apropiate. Intr'una din nopțile trecute, un drumeț ce mergea într'o sanie, spre o comună învecinată, a căzut pradă lupilor cu cai cu tot. Numai cismele din picioare și hamurile cailor au mai rămas.

nu știa cum se împace luerurile. După multe încercări, îi înieptase pe ușa primăriei.

— „Să vă împace cine v'o incurat“.

De atunci țiganul și neamțul se chiorăso unul la altul, ca pisica la câine.

Numai Vraciu a mulțămît. Dar cu asta nu și-a golit sacul. Zilnic, țigănesc din capul lui, alte și alte năzbtii, care de care mai drăcești.

Zice că cine umblă după dracul, de el va da.

Vraciu îl caută cu lumina. Când o fi să se pupe la olaltă, nu știu, care va rămânea păcălit.

Că-i mare șmecher Onu Vraciului, ăsta, încât nu-i găsești pereche pe toată valsea Târnavelor!

Petrea Dascălul.

Totuși există Dumnezeu! În orașul Feldkirchen din Karintia (Austria) a fost adus în fața judeului instructor un bărbat acuzat că și-ar fi otrăvit soțla, pentru a putea încasa asigurarea de viață. Martorii au întărit bănuiala, așa că judecătorul i-a dat ultimul cuvânt, pentru a-și recunoaște vina. Acuzatul însă nici prin minte nu l-a trecut să-și recunoască vina ci a zis: „Dumnezeu, Atotputernicul, să mă pedepsească cu moarte năpraznică dacă sunt vinovat!“ Imdată ce a spus aceste cuvinte, a căzut mort la pământ.

Zăpada a fost binevenită pentru sămănături!

Dacă zăpada cea multă a scos lupii din păduri, cari au pornit să fure câte o oaie din ogrăzile sâtenilor, sau câte un sâtean, apoi ea a făcut mult bine sămănăturilor, acoperind câmpiile c'o haină frumoasă. Iar nouă, pe aici pela Blaj, ne-a mai adus un bine. Iată cum. Mă poartă orânduielele mele zilnic pe drumul ce duce spre hula, dincolo de podul minciunilor. A dat însă pacostea pe acolo de se găsească câteva apaducte atricate. Și curge apa, curge 'ntr'una. Și vara și iarna. Cum, mai săptămânile trecute, vremea era moale, s'a fost întins o apă între „Casa Domnului“ și „podul minciunilor“, ca 'n bălțile Brăilei. Iar în câte o seară mai aspră, se întindea un luci strălucitor de gheață ca pe întinsul „Chereteului“. Acum însă, peste poighița de gheață, s'a așternut un strat gros de zăpadă iar apa ce mai curge se ascunde nu știu pe unde, pe sub zăpadă. Astfel pot umbla și eu ca oamenii, căci într'un timp, ca să nu mă fac de răs să cad odată cât sunt de mare, mă gândeam să-mi iau patine, sau cum le spuneam când eram mai mic, „mâță“, doar'oi ieși mai bine la cale.

Acum o duc bine. Dar mă muncește un gând. Ce-o fi la primăvară când or da desgheturile? M'am gândit de multe ori. Păcat că nu șade pe strada asta vre'un domn (să ierte domnii) dela primărie. Poate ar fi mai bine și de mine.

Dar, să ne întoarcem noi la frigul nostru. În decursul zilei de miercuri (13 Februarie) termometrele au arătat la Blaj —28 de grade.

Iarnă grea și în Austria

Mai aprigă decât pe la noi se pare a fi iarna din Austria. În părțile muntoase ale țării, s'au petrecut lucruri ce te pun în uimire. Se înfrățește zăpada în bulgări mari (câte 300 m. înălțime și 10 m. grosime) și pornește spre câmpie.

Un astfel de bulgăr de zăpadă a acoperit o fermă. Casa, grajdurile, animalele și locuitorii fermei au fost îngropați de vii. Un alt bulgăr a dus cu el toți pomii dintr'o pomărie care avea o întindere de 80 mii m. patrați. Un tren ce venea cu viteză mare, a intrat într'un deal de acesta de zăpadă, care se opri tocmai pe linia ferată. În unele locuri zăpada are 20 m. înălțime.

În timp ce la noi e iarnă grea, în Palestina s'au pornit ploii năpraznice

E de notat oă în părțile răsăritene nu e așa frig ca pela noi. Nici chiar în Rusia cea vestită în friguri mari.

În alte țări răsăritene, ca Asia Mică și Palestina, s'au pornit ploile de primăvară. Săptămâna trecută, în Palestina, a căzut o ploaie însoțită de furtună, cum nu s'a pomenit de multă vreme. Într'un oraș au fost luate de puhoiul apelor câteva zeci de locuințe și vreo 13 persoane. În jurul Ierusalimului a fost prăpăd mare de tot. Cică și părăseau Evreii locuințele mai aprig decât la nimicirea Ierusalimului.

Râurile vin turbate rău. Se revarsă până la mari depărtări și smulg podurile din drum. Englezii, stăpânii locului, sunt îngrijați de par'că s'ar fi mișcat chiar poporul evreesc.

Glasure de durere

— Dela înmormântarea I. P. Sf. Mitropolit Vasile Suciu —

Cuvântarea D-lui Profesor universitar Dr. ALEXANDRU BORZA din Cluj în numele „Agru“-lui

Indreptare. Intru cât în numărul trecut al gazetei noastre s'a strecurat o regretabilă greșală, facem cvenita îndreptare. Dl profesor universitar Dr. Alexandru Borza, n'a citit la înmormântarea Mitropolitului Vasile Suciu — așa cum s'a scris — cuvântarea publicată, care nu era a D-Sale. D-Sa a rostit în numele „Agru“-lui, pe care-l reprezenta în calitate de președinte substituit al său, următoarea cuvântare:

Alături de întreaga obște românească și „Agru“-l. asoc. gen. a Românilor uniți, aleargă cu sufletul cernit de durere la cosciugul ce închide trupul neînsuflețit al nemuritorului arhieru Vasile, ca să-și mărturisească recunoștința neperitoare, față de acela, care a chemat-o la viață și l-a arătat luminoasa cale de urmat.

Din toate acțiunile vieții fecunde a Mitropolitului Vasile, pe care-l deplângem cu profundă durere, se desprinde clar ideea fundamentală a programului său de arhipăstor: reîncreștinarea adevărată, reală a poporului și a neamului său, pe care spiritul timpului, vicisitudinile epocii sbuciumate, pe care o trăim prea l-a îndepărtat de viața creștinească, lăsându-i adesea numai numele de creștin și o spoială de practici externe în locul unei vieți clădite pe eternele perceptive de morală și adevăr ale Mântuitorului.

Nu mai această concepție clarvăzătoare și profetică a celei mai esențiale erudiții de viață a Bisericii sale, l-a putut îndemna să întemeieze „Institutul Recunoștinței“, această pepinieră de bune mame creștine, ce cresc sub conducerea de o competență rară a unui nou cin de surori.

Din această preocupare, ce l-a stăpânit ca o sfântă obsesie, au isvorit realizările nimitoare în domeniul școlar, tipuri noi de școli și clădiri moderne, în cari profesori-preoți să formeze sufletul și caracterul viitorilor intelectuali.

Și ca o încoronare, ca un corolar al înfăptuirilor sale a întemeiat „Agru“-l, care ține să traducă în fapt poruncile atât de simple, dar atât de mult nesocotite ale credinței creștine. A creiat această asociație, care e chemată să disciplineze viața spirituală a Românilor uniți cu Roma, înștrându-i într-o falangă nebiruită și pentru apărarea libertății ei. Marele ctitor al acestei organizații religioase-sociale i-a dat și cel mai prețios capital, l-a hărăzit și cea mai uriașă moștenire. Nu statute și regulamente, nu fonduri și zidiri, nu steaguri incendiare și îndemnuri fratricide a dat el „Agru“-lui. Mitropolitul Suciu a dăruit fiilor săi organizații în „Agru“ o altă comoară: *Pilda fecundă, vie, sinceră a unei vieți de adevărat creștin și patriot*, de preot cu o tărie adâncă a moralei creștine, dusă până la sfințenie și mucenicie.

Pentru aceasta poartă, veșnică recunoștință Comitetul Central, președintele său, organizațiile și sutele de mii de membri ai „Agru“-lui. spiritului său nemuritor, care va veghea peste gândurile, faptele și acțiunile noastre spre binele bisericii, al neamului și al țării.

Fie-l memoria binecuvântată, din neam în neam!

Cernăuși. Trecerea din viață a prea vrednicului Arhipăstor și mare român Mitropolit Vasile Suciu, a deslănțuit și în eparhia noastră cele mai profunde regrete. Primiți Vă rugăm adâncile noastre condoleanțe. Arhiepiscop și Mitropolit Nectarie.

Cluj. Comitetul Central „Agru“-l deplânge trecerea în lumea dreptilor a nemuritorului Mitropolit mucenic Vasile Suciu. Pentru Președinte, *Al. Borza.*

Roman. Deplângem moartea prea timpurie a Mitropolitului Vasile apărătorul bisericii unite și ocrotitorul școalelor române. Dumnezeu să-l odihnească cu dreptii. Episcopul *Lucian Triteanu.*

Huși. Indurerati luăm parte la pierderea vrednicului și luminatului Mitropolit Vasile Suciu. Rugăm pe Dumnezeu pentru fericirea și odihna sufletului său. *Nifon.*

Arad. Primiți sincere condoleanțe pentru moartea bunului Mitropolit Vasile. Episcop *Grigore.*

Caransebeș. Cu adânc regret luăm parte la pierderea ce îndurați prin trecerea la cele veșnice a Inalt Prea Sfințitului Mitropolit Vasile și Vă rugăm să primiți sincere condoleanțe din partea consiliului eparhial, a noastră și a credincioșilor Eparhiei. Episcopul *Vasile.*

București. Armenii catolici exprimă condoleanțele lor cele mai profunde pentru trecerea din viață a mult meritatului Arhipăstor și a marelui martir implorând pe Dumnezeu să-i dea odihnă veșnică și mângăere arhidiecezei văduvite. Administrator Apostolic, *Hogian.*

București. În numele partidului național-țăranesc profund îndurerat de pierderea ilustrului șef bisericesc și ilustru fiu al neamului ce a fost Mitropolitul Suciu Vă exprim condoleanțe adânc simțite. — Să-l aibă Dumnezeu între cei vrednici din dreapta sa. *Ion Mihalache.*

București. Cele mai sincere condoleanțe pentru pierderea marelui Mitropolit și bun român. General *Samsonovici.*

București. Adânc mișcat de încetarea din viață a bunului și marelui român Mitropolit Vasile rog Prea Veneratul Capitlu mitropolitan a primi cele mai sincere condoleanțe. *George Cipăianu* fost ministru.

Brașov. Gazeta Transilvaniei adânc îndurerată Vă transmite profunde condoleanțe pentru pierderea marelui mitropolit Vasile luptătorul național neînfrânt ctitorul importanțelor așezăminte bisericești din mitropolia Blajului. *Branăștea.*

București. Adânc îndurerat pentru pierderea indrumătorului spiritual și neclintitului apărător al adevărului care a fost I. P. S. Sa mitropolit Vasile, rugăm să primiți viile noastre condoleanțe. *Farul Nou.*

Petroșeni. Cutremurați de pierderea neuitată prin trecerea la cele eterne a Arhipăstorului nostru sufletesc împărtășim adânc durere ce o simte întreagă suflarea unită. *Ing. Timoc.* Președintele Agrului și al curatoratorului Bisericii unite din Petroșeni.

Oradea. Corpul didactic dela școala normală română unită din Oradea deplânge moartea marelui Mitropolit Dr. Vasile Suciu al doilea ctitor al Blajului și roagă să primiți cele mai simțite condoleanțe. *Cornel Sabou* director.

Turda. Societatea Sfânta Maria a femeilor române unite din comuna Poiana jud. Turda intristată adânc de moartea mult regretatului părinte al nostru metropolit martir Dr Vasile Suciu se alătură la dureră adâncă a Prea-veneratului Capitlu Metropolitan exprimându-i sincere condoleanțe Președinta, *Vad Aurelia Petruș*, secretară *Eugenia Pepene.*

Arad. Reuniunile Sf. Maria din dieș Lugojului deplâng adânc îndurerat prăbușit stâlpului bisericii noastre care a trăit pe biserică și neam trăind o viață de muncă de sfânt. *Olga Dr. Vicaș.*

Cluj. Adânc impresionati de vestea marelui mitropolit ne alăturăm la jalea bisericii. *Familia Profesor Borza.*

Cluj. Adânc simțite condoleanțe pentru pierderea marelui Mitropolit Vasile. *Alexandru Pop.*

Cluj. Deplângem pe marele Mitropolit Vasile Suciu neînfrântul luptător național de viață, organizator și întemeietor de așezăminte naționale și biserici de neperitoare valoare. Dumnezeu să-l odihnească cu dreptii. *Liviu Romul Boilă.*

București. Ne plecăm cu adâncă plecăciune în fața mormântului unui bun român, faptă sale rămân pildă generațiilor viitoare. Profesor *Mehedinți.*

Sibiu. Zdrobit de durere deplângem alături de toți fiii bisericii noastre moartea prea timpurie a marelui mitropolit și bunului român părinte. Fie-i memoria vecinică și binecuvântată. *General Boeriu.*

Tg Mureș. Moartea marelui și bunului mitropolit Vasile a cernit de durere inimile noastre. Doliul Blajului este doliul neamului nostru. *Ioan Vescan.*

București. Bolnav fiind sunt mișcat de moartea mitropolitului Vasile care rămâne cel mai mare autor dogmatic din câți au dat mâinile până acum. Dumnezeu înlocuiește cel mai oriental dintre episcopii legați de România veșnică. *Carada.*

București. Profund îndurerat pentru pierderea la cele eterne a Inalt Prea Sfințitului Mitropolit, rog Prea Veneratul Capitlu Mitropolitan să binevoiască a primi condoleanțele mele. *Simion Cheșianu*, Consilier la Inalta Curte Casație.

Sibiu. Pierderea conducătorului nostru sufletesc cel mai înalt, atât de iubit și apreciat mi-a cauzat o durere nespuse de mare. *General Moga.*

Cluj. Consistorul diecezei catolice de la latin din Oltenița exprimă cu toții profunde condoleanțe cu ocazia morții Marelui Mitropolit *Balazs*, preot.

Dumbrăveni. Dureros impresionati de moartea Inalt Prea Sfințitului mitropolit Vasile, rog primiți cele mai sincere condoleanțe. *General Munteanu.*

Dicșoșmărtin. Condolențele mele pentru pierderea marelui Mitropolit Vasile Suciu și văduvitei Mitropolitului pe moartea marelui Arhiepiscop, întemeietor școlii. Numele lui va fi veșnic alături de Pavel Aron și Vancea. Deputat *Folea.*

Bistrița. În durere împărtășesc durerea marelui capitol și a bisericii române unite în trecerea la cele veșnice a marelui mitropolit Blajului, mare binefăcător al bisericii și al românilor în toate vremurile, Vasile Suciu. *Scridon.*

București. Preoțimea protopopiatului Blajului adânc îndurerată de pierderea marelui mitropolit și bunului părinte exprimă sincere condoleanțe. *Vasile Aftenie*, protopop.

Ocna Mureș. Adânc mișcați clerul și poporul districtului protopopesc Ocna Mureș exprimă adânc simțite condoleanțe pentru trecerea la cele veșnice a prea iubitului Mitropolit Vasile. Protopop *Emil Pop.*

Promisiune regală

Dieceza Maramureșului și-a completat numărul canonicilor

La începutul acestei luni, dieceza păstorită de *P. Sf. S. Episcopul Alexandru Rusu* dela Baia-Mare, și-a completat la 6 numărul canonicilor cari până acum erau numai 3. Astă toamnă la serbările »A-gru-lui« dela Lugoj *M. Sa Regele*, a promis Excelenței Sale, că în curând, capitulul de Baia-Mare va fi întregit.

Promisiunea regală e astăzi fapt îndeplinit. Nouii canonici au fost aleși și instalarea Sfinților lor s'a făcut cu toată pompa cuvenită, într'una din duminicile trecute. În duminica aceea s'a slujit o slujba arhierescă la care au slujit toți canonicii, vechi și noi, s'au citit decretul de numire și s'a făcut instalarea celor noi.

Iată numele membrilor capitulului diecezan de Baia-Mare, așa cum este astăzi: Păr. Alexandru Breban, canonic prepozit, păr. Gh. Pop, păr. Ludovic Vida, păr. Ilarie Boroș, păr. Panfil Oșeanu și păr. Ioan Anca. Le dorim multe puteri dela Domnul, pentru binele bisericii în slujba căreia sunt puși.

„Astra“ la lucru

Despărțământul Blaj și-a întocmit programul pentru primăvara ce vine

Primăvara ne bate'n prag. Cu tot gerul de bobotează ce s'a abătut asupra țării, știm că n'o s'o mai ducem mult în iarnă. Ne-o spune soarele ce-și imputernicește razele călduroase pe zi ce trece, tot mai mult.

Pentru primăvara ce sosește, Desp. Blaj al „Astreii“ și-a întocmit program de muncă, așa cum face orice gospodar chibzuit din întinsul văilor țării.

Din gândurile multe ale programului, ne oprim numai asupra câtorva. Astfel s'a luat hotărîrea ca toate cercurile culturale cari aparțin Despărțământului, să fie cercetate. Ca și în primăvara trecută, membrii „Astreii“ dela Blaj, se vor împărția în duminici și sărbători pe sate, ca să dea mâna lumina înaltă a școlilor cu judecata sămănătoare a gliei.

Se va deschide apoi, ca și în anul trecut o școală țărănească în care țărani doritori să-și îmbogățească și să-și lămurească cunoștințele în ale agriculturii. Deocamdată s'a hotărît numai deschiderea ei. La timpul său, ceea ce depinde și de mersul vremii, se va hotărî ziua deschiderii și celelalte amănunte, cari atunci vor fi aduse la cunoștința tuturor.

Nici de orășeni nu și-a uitat Despărțământul. Începând din 28 Februarie când va serba împlinirea alor 150 de ani dela moartea eroilor Horia și Cloșca, și până în duminica Floriilor, în fiecare duminică se va ține câte o conferință.

Lumea se pregătește deci să arunce sămânța în anul Domnului 1935. Cu Dumnezeu înainte, ca să fie culesul cât mai îmbelșugat.

Se rupe puntea dintre catolicii germani și partizanii lui Hitler

Are Hitler vreo câțiva partizani, ba am putea spune chiar mulți și facă între cei suspuși, cari lucrează pentru o răsturnare a stărilor bisericești de azi, dorind să introneze în locul bisericii lui Hristos o biserică păgână, altoită pe ordinațele vechilor germani. De aceea ei încearcă acum să înlocuiască școlile confesionale, pe toate, cu școli de stat, în

cari, ei fiind mai mari, vor putea spune copiilor ceace voesc ei.

Aceste gânduri însă au făcut pe catolicii germani să arate că în acest caz ei vor fi împotriva lui Hitler și a partizanii săi. Cardinalul Faulhaber, Arhiepiscop de Muenchen, a spus într'o predică următoarele.

Bine să se gândească cece încearcă să se atingă de libertatea bisericii noastre. Cine se va face vinovat de această faptă, se poate aștepta la pedeapsa excomunicării:

Așadară s'a pornit un început de luptă între catolicii germani și partizanii lui Hitler. Biruința, mai curând ori mai târziu, știm a cui va fi.

Un plutonier a fost împușcat în ziua când era să se căsătorească

În Ludușul de Mureș, un plutonier de jandarmi a fost omorât de un răufăcător. Iată cum a fost întâmplarea.

În săptămâna trecută, un necunoscut a intrat la un hotel și a cerut o cameră de dormit. Proprietarul hotelului i-a cerut acte, ca să vadă cu cine are de lucru, căci așa cere legea. Dar străinul n'a vrut să arate nici un act.

Hotelierul i-a dat o cameră, dar în ziua următoare, de dimineață, a anunțat jandarmaria despre cele întâmplate. La fața locului au sosit un plutonier și un sergent instructor. Aceștia au intrat în camera străinului și i-au cerut acte. În loc de acte, acesta a scos un revolver din care a tras asupra jandarmilor 12 cartușe. Plutonierul a căzut mort, iar sergentul, rănit la mână a reușit să fugă.

Ușagașul a sărit apoi pe fereastră și s'a aruncat într'o fântână de 12 m. adâncime. De acolo a fost scos de un soldat. Totuși după un ceas de echiuri a murit și el, căci se dovedea că înainte de a se arunca în fântână a luat otravă.

Acum se știe că el era un tâlhar de meserie de fel din Turda, care a venit la Luduș cu gând de pradă. Văzându-se încolțit de oamenii legii, a făcut ce a făcut. Dar pedeapsa lui Dumnezeu tot l-a ajuns.

Plutonierul mort, era să se căsătorească toamă în ziua aceea. Moartea sa a atins dureros pe mulți.

Oștile stau față 'n față

Mare încordare între Abisinia și Italia

O știre sosită pe neașteptate, anunță că Italia a mobilizat o parte a armatei sale, și anume două divizii și un contingent întreg (ctg. 1933). Pricina mobilizării ar fi următoarea.

Un post de gardă italian, care păzea granițele unei colonii italiene din Africa, a fost atacat la sfârșitul lunii trecute de un grup de locuitori ai țării vecine, Abisinia. De atunci începând, Abisiniienii se înarmează mereu, încât armata lor s'ar ridica la 2 milioane de soldați.

Italia a rămas îngrijorată de aceste înarmări, și de aceea, ca să fie gata ori când, a mobilizat cele două divizii și un contingent, dintre cari pe mulți i-a trimis la locul cu pricina.

Scântea focului între cele două țări încă n'a sărit. Fiecare stă însă gata, față 'n față. Celelalte mari puteri doresc și lucrează pentru împăcarea fără arme, ca să nu se facă vărsare de sânge. Lucrurile sunt la început. Vom vedea cum se vor limpezi.

Intru mulți ani, Părinte!

În săptămâna aceasta, (marți, 12 Februarie) s'au împlinit 13 ani de când *Preafericitul Părinte Papa Pius XI*, a fost încoronat de cap văzut al bisericii lui Hristos, fiind al 263-lea urmaș al pescarului Petru, mai marele bisericii și al apostolilor.

Înainte de a ajunge Papă, Sfinției Sa era cardinal, adică cel mai apropiat sfetnic al lociitorului lui Hristos pe pământ. Pe vremea aceea se numise Achille Ratti, nume pe care l-a schimbat când a ajuns Papă.

A ajuns în fruntea bisericii în epoca turbure dela sfârșitul războiului mondial. Lumea era sărăcită de cele materiale, pe cari le-a înghițit războiul, și era sărăcită și de cele spirituale. În timpul războiului, prin tranșeele rău sfătuitoare, prin babuitul tunurilor, împetriți de gândul morții cei așteptau de după fiecare piatră și din fiecare parte, gândurile oamenilor s'au răvășit și drumurile drepte s'au pierdut.

Acestora trebuia să le facă față noul Papă. A săturat mai întâi gurile flămânde prin Rusia și a acoperit cu haine zdrențele celor lipsiți.

A pornit apoi să linpezească, să arete tuturor drumul cel drept, cel adevărat. Prin scrisorile sale numite enciclice, a arătat cum trebuie crescută tinerimea, cum trebuie scăpați muncitorii de sărăcie și ce trebuie să facă femeile. Gândurile sale, se va dovedi, că sunt leacul vremurilor limpezi cari vor veni, sigur vor veni.

Nu e locul să arătăm tot ce a făcut lumii și nouă Preafericitul Părinte. Înălțăm doar glasul, căci prin gând suntem mereu legați de El, ca să salutăm această aniversare. Italienii i-au făcut mari serbări cu acest prilej. Noi de aici din depărtări, înălțăm pentru El un gând de rugă spre Ceriu.

O serbare frumoasă la Școala Comercială Superioară de băieți din Blaj

Marți, 12 Februarie, Reuniunea Mariană a elevilor dela Școala Comercială Superioară de băieți din Blaj a aranjat o foarte drăguță sedință festivă, sub conducerea păr. profesor Dr. Ioan Suciu, în cinstea Preafericitului Părinte Papa Pius XI, dela a cărui încoronare întru Papă se împlineau tocmai atunci 13 ani. S'au citit mai multe conferințe de către elevi s'au cântat cu gramafonul câteva cântece în cinstea Preacuratei, iară păr. director a ținut să arete, în câteva cuvinte însemnătatea zilei.

Liceul de băeți din Blaj și-a închis porțile pe timp de 10 zile. Medicul liceului de băeți din orașul nostru a găsit între elevii cari s'au prezentat la vizita medicală câțiva bolnavi de scarlatină. Ei au fost duși imediat la spital ca să nu se întindă boala și între ceilalți elevi. Cei sănătoși au fost opriți de a merge la școală timp de 10 zile, (începând de duminică, 10 l. c.) pentruca să se poată curăți sălile unde au stat cei bolnavi. Păreră celor chemați e că microbii boalei au fost aduși cine știe de unde, de unii din cei sosiți la înmormântarea Mitropolitului Vasile Suciu. Boala s'a ivit tocmai la 10 zile după aceea.

Cât s'a trecut pentru agricultură din împrumutul de înzestrare a țării. Cea mai mare parte din banii pe cari statul i-a primit prin împrumutul de înzestrare a țării, vor fi întrebuințați la înzestrarea armatei cu toate cele de lipsă. S'a trecut însă și pentru agricultură, și anume 40 de milioane Lei. Acești bani vor fi cheltuiți la primăvară, când vor începe primele lucrări la câmp.

Și-a recunoscut păcatul pe patul de moarte. Zele trecute a murit într'un spital din Viena un barbat ale cărui mâni au fost zdrobite prin dinamită. Nimenea nu știa prin ce împrejurări a ajuns să i-se sdrobească mâinile prin dinamită. Acuma însă în fața morții, și-a recunoscut vina și păcatul: „Astă primăvară, în Jola Verde a catolicilor, când credincioșii construiesc altare pe la porți, iară preotul duce sfântul trup al Domnului dela altar la altar, trei tineri comuniști ne-am hotărît să aruncăm un astfel de altar, prin dinamită, în aer. Însă cum, cum nu, o patroană din dinamită a explodat înainte de vreme și mi-a sdrobit amândouă mâinile. M'a bătut Dumnezeu". Poliția a pus mâna și pe ceilalți doi răufăcători cari și-au recunoscut și ei păcatul. Nenorocitul de clung a murit pocăit la câteva ore după recunoașterea păcatului.

Un gard de 300 kilometri. Intre Norvegia și Finlanda, țări din nordul Europei, se va face un gard lung de 300 kilometri. Stâlpii vor fi de beton, iară între stâlpi se va trage o pânză de sârmă groasă, ca renii să nu poată trece dintr'o țară într'alta. Renii sunt niște animale rumegătoare cari seamănă cu cerbii și trăiesc prin partea de miazănoapte a Europei și Asiei și fac același slujbă ca și vitele la noi. Trag săniile, dau lapte, cu pielea lor se îmbracă oamenii, carnea le-o mănâncă, sunt, cu un cuvânt, animale foarte folositoare. Trăind cea mai mare parte dintre ei în stare sălbatecă, trec dintr'o țară într'alta, având de aceea locuitorii din cele două țări scârbe împreună. De aceea s'au hotărît să facă acel gard lung.

În jud. Maramureș sunt bolnave de gripă 14 mil de persoane. Din nordul țării, din jud. Maramureș, ne vin știri înspăimântătoare. În întreg județul se găsesc la 14 mil de bolnavi de gripă, dintre cari numai în orașul Sighet sunt vreo 4 mil.

A dat boala între porci. Ministerul domeniilor face cunoscut tuturor că în țară bântue o boală grozavă de porci. Mor porcii pe capete, și sunt comune unde n'a mai rămas nici un singur porc. Județele unde boala face mai multe pagube sunt: Olt, Dorhol, Satu-Mare

și Neamț. Se știe însă că boala porcelor se întinde foarte repede. De aceea luați de acum toate măsurile, să nu vină vremea când va fi prea târziu. Și ce trebuie adecă să faceți? Să schimbați mereu așternutul din cotețul porcelor. Piele să fie mereu proaspete. Să spoșiți (vărușiți) apoi cotețele, și dacă totuși se va îmbolnăvi vreun porc, să chemați imediat pe medicul veterinar. Astfel vă veți feri de pagube mai mari.

Afară cu ticăloșii! La un restaurant dintr'o localitate de baie de lângă Viena doi preoți își ziceau rugăciunile înainte de a se așeza la masă. Câțiva tineri dela o masă de alături au început să-și bată joc de ei. După ce și-au terminat rugăciunile, preotul cel mai bătrân a bătut în pahar și a început a spune următoarele: „Eu sunt preot catolic, arhiepiscop și cardinal la Viena, vecinul meu este canonic. Pe noi așa ne-au învățat mamele ca să ne rugăm înainte și după masă, și ne-am obișnuit să ne însemnăm cu semnul sfintei cruci. Am observat însă că la o seamă dintre onorații oaspeți aceasta nu le-a plăcut. Intrucât cei mai mulți dintre D. Voastră ar fi de părerea că noi, celce ne rugăm lui Dumnezeu înainte și după masă, nu ne-am potrivit în această societate, suntem gata să ne mutăm la altă masă". Toată lumea a protestat cu hotărâre împotriva tinerilor și le-a strigat cu hotărâre: „afară cu ticăloșii”!

Deputați femei. La sfârșitul săptămânii trecute au fost alegeri de deputați în Turcia. După știrile sosite s'au ales cu totul 399 de deputați. Dintre cari 17 sunt femei. În luna Martie se va ține prima ședință a noului Parlament, în care femeile vor ține vorbiri și vor căuta să fericească țara lui Kemal Pașa. O fi cam greu însă, căci între bucătărie și tribuna parlamentară e cam mare deosebire.

Unde duce beția. În jud. Ismail au fost mai săptămâna trecută alegeri. Un sătean s'a dus în comuna vecină, unde era centrul de votare și, după ce a votat, a trecut în crâșma comunală unde s'a îmbătat bine. A plecat apoi spre casă. În drum trebuie să treacă un pârâu care din pricina ploii din acea zi se umflase și crescuse mult. Săteanul nostru, sfătuit de beție, care totdeauna te face mai curajos decât îți sunt puterile, a dat să treacă peste pârâu. Dar apa, care curgea turbată de tot, l-a luat de pe picioare și l-a dus pe apa sâmbetelor până în Dunăre. Trupul său, început de pești, a fost pescuit a doua zi.

Vom trimite vin și rachiu în Norvegia. Din țara dela miază-noapte, Norvegia s'a cerut unei societăți din țara noastră probe de vin și rachiu, deoarece vreau să cumpere apoi în cantități mai mari. Un semn îmbucurător pentru exportul românesc.

Burse pentru industriași. Ministerul Muncii, în vederea formării de specialiști în acelea ramuri industriale, pentru care nu există în țară, acordă anual un număr de burse în străinătate lucrătorilor calificați. Bursele se vor acorda pe baza unui concurs, care se va ține la Ministerul Muncii din București, în ziua de 18 Februarie 1935. Cererile de înscriere la examen sunt a se înainta tot la Ministerul Muncii până la 16 Februarie a. c. Condițiunile de admitere se pot vedea în Regulamentul publicat în Mon. Ofic. No. 19 din 22 Ianuarie 1935 și la filiala Camerei de Muncă din Blaj. Specialitățile pentru prima serie de burseri sunt: Sticlărie, textile și metalurgie-electrotehnică.

Datoriile agricole din Jugoslavia. Datoriile agricole au pus pe gânduri pe miniștrii Jugoslaviei. Guvernul se gândește cum să aranjeze această spinoasă chestiune. După

ultimele știri, s'a hotărît un moratoriu agricol s'a amânat adecă termenul de plată al datoriilor. Totodată s'au scăzut mult procentele care trebuiesc date ca dobândă. Capitalul însă, se va plăti la sfârșitul moratorului în întregime.

† Dr. Octavian Rusu avocat în Cluj după o scurtă suferință și fiind împărțit de Sf. Taine ale muribunzilor, a închis ochii la vechie în ziua de 8 Februarie, în vârstă de 60 ani, plâns cu nemărginită jale de soția iubitoare și de 3 orfani, precum și de toți cari l-au cunoscut și stimat. Om în putere vârstei, avocatul Rusu a căzut jertfă înșelătoarei boale de gripă, care, complicată cu aprindere de plămâni, l-a dat gata în 2-3 zile. Răposatul a fost fiu de popă românesc de pe Câmpie (frate cu Preasfințitul Dr. Alexandru Rusu, episcopul dela Bala Mare), învățat carte la Blaj iar Universitatea a făcut-o la Cluj, fiind totdeauna cel dintâi în colegii săi. În timpul cât a fost universitar era conducătorul tinerimii românești, totdeauna în fruntea mișcărilor naționale. Dela răsunătoare încoace politică n'a făcut, ci a ajutat pe necăjiți cu marea lui știință și cu inima largă. Fie-i partea cu dreptii!

† Părintele Samoil Sabo. Părintele Samoil Sabo, preot ortodox pensionar în Blaj sau „baicul Șamica” după cum îi spuneau multele rânduri de elevi cari au trecut prin mâna Sf. Sale, a trecut în lumea celor drepți marți în 12 a lunii acesteia. A murit în vârstă de 88 ani, în al 64-lea an al preoției sale. A fost multă vreme catehet la școlile din țară pentru elevii de religia ortodoxă. De aceluia poate era un bun prieten și înțelegător al părinților. Îi cunoșteau toți și-i cunoștea pe toți și-i plăcea să fie înconjurat de ei. De altfel în viață s'a bucurat de simpatia multor prietenoase, între cari cu mândrie amintea persoane sus puse. Fie-i țărâna așoară!

S'au împlinit în 11 a lunii acesteia 70 ani de când P. C. F. Marie s'a arătat Bernadetei Soubirous (Subiru), cea mai mare oară a unui morar sărac din Lourdes (Lurd). Bernadeta, pe vremea aceea de 14 ani, îngrijea unei femei cu stare din apropiere. În aceea de iarnă (nu atât de aspră ca pe la noi) ea se afla în pădure, să strângă lemne pentru foc, cum fac și pe la noi mulți săraci. Aceia învrednicit-o mama lui Isus de a i-se arăta frumoasă cum nu este condelu s'o poată vedea. De atunci începând, micul și necunoscutul orașel Lourdes a devenit loc de pelerinaj pentru lumea întreagă, iar Bernadeta a fost sortită să intre în rândul sfințelor, ceea ce s'a și întâmplat acum doi ani. Chipul nostru reprezintă pe sfințita Bernadeta.

Către Președinții cercurilor culturale ale „Astrei” din despărțământul Blaj

Domnii Președinți ai cercurilor culturale ale „Astrei” din Despărțământul Blaj sunt rugați, să treacă, cu proxima ocazie, pe la dl profesor Dr. Coriolan Suciu, secretarul Despărțământului, pentru a prelua pe seama bibliotecilor cercurilor culturale cărțile sosite mai nou dela „Astra” Sibiu și pentru a primi o broșură privitoare la revoluția lui Horia, având în vedere că în 28 Februarie a. c. urmează să se comemoreze în toate comunele împlinirea unui veac și jumătate dela moartea năprasnică a martirilor naționali Horia și Cloșca la Aiba-Iulia.

Biroul Despărțământului Blaj
al „Astrei”

Agru-I la Gherța-Mare j. Satu-Mare

În com. Gherța-Mare a avut loc în ziua de 27 Ianuarie o frumoasă serbare „Agru”-lui, la care au luat parte toți locuitorii, uitând, în puținul timp cât s'a desfășurat programul executat de copiii de școală, grijile și necazurile, trăind adevărate clipe de înălțare sufletească.

Ședința a deschis-o președintele, „Agru”-lui, săteanul Zimbru Gheorghs, — după care a urmat înflăcărata conferință a tânărului învățător dir. Ioan Butuza: „Agru” — scopul și însemnătatea lui — o conferință care a fost plină de îndemnuri și sfaturi bune pentru viitor.

După conferință au urmat mai multe pozții, monologice, dialogice și cântece religioase care au plăcut mult poporului.

Iar după aceste puncte a urmat părintele Pop Iustin, președintele de onoare al „Agru”-lui din loc, care a vorbit despre: Cinstea Maicii Sfinte și iubirea ei față de neamul omenească — conferință care a fost înțeleasă de popor și a stârnit lacrimi.

Este de notat că în această comună prin păstorirea bună a bunului părinte nu se găsește nici un sectar, toți locuitorii fiind membri ai „Agru”-lui.

Programul a fost complectat cu frumoasele pozții și cântece religioase — care au plăcut mult poporului.

Mersul vremii

Cum a fost vremea pe la Blaj în anul 1934. După însemnările făcute la Stațiunea Meteorologică din Grădina botanică.

Januarie. Intregă luna, pământul a fost acoperit cu zăpadă. La început stratul de zăpadă a fost subțire, abia de 3 cm. Pe la mijlocul lunii a ajuns însă la 19 cm. A nins în 7 zile. Mai multă ninsoare a căzut în 17 Ianuarie. Toată apa formată din topirea zăpezii a fost de 26,2 milimetri.

Frig mare n'a fost. Răceala cea mai mare a fost în jumătatea a doua a lunii. În jumătatea întâi a lunii, aproape în fiecare zi, s'a ridicat căldura dela +1—+4 grade, iar noaptea răceala a scăzut până la —16 grade. Frigul cel mai mare a fost în noaptea de 14 Ianuarie, când a ajuns răceala la —21 grade. În mijlociu frigul din intregă luna a fost de —9,5 grade.

Zile senine au fost numai 7. Celelalte au fost noroase. Ceață a fost în 4 zile, chiciură în 7 zile, iar vânt n'a fost nici într'o zi.

Februarie. În jumătatea întâi a lunii pământul a fost acoperit cu zăpada căzută în luna trecută. În aceasta lună a nins puțin, abia în 2 zile și apa formată din topirea zăpezii a fost numai 4,2 milimetri. În jumătatea a doua a lunii, zăpada s'a mai ținut numai în formă de petece sau pe la adăposturi. La sfârșitul lunii zăpada s'a topit aproape toată.

Răceala cea mai mare a fost la începutul lunii. În noaptea din 5 Februarie, frigul a fost de —20,5 grade. După aceea a tot scăzut, așa că în noaptea din 27 Februarie căldura a ajuns la +1 grade. Răceala mijlocie a lunii a fost —7,6, iar mijlocia căldurei a fost de 0,2 grade.

Zile senine au fost 12 și noroase au fost 16. Ceață a fost în 4 zile. Chiciură tot în 4 zile. Vânt a bătut în 6 zile dela Apus și dela Apus-Miazănoapte.

Martie. În săptămâna cea dintâi a lunii Martie a mai rămas puțină zăpadă pe la adăposturi. Din 7 Martie începând n'a mai rămas nici urmă de zăpadă. În 8 Martie a plouat. Zile ploioase au fost numai 5 și apa de ploaie abia a dat o grosime de 10,8 milimetri. Zile senine au fost 22, iar în 9 zile cerul a fost acoperit cu nori.

Aproape intregă luna a fost liniștită. A bătut vântul numai în 2 zile, dela Apus-Miază-noapte. Ceață a fost numai în o singură zi. Iar în noaptea de 20 Martie a căzut brumă. În 5 nopți din urmă ale lunii a căzut și rouă.

La începutul lunii au fost nopțile mai reci, în jumătatea a doua a lunii și noaptea a fost destul de bine. Ziua însă a fost cald dela început. În zilele din urmă ale lunii s'a urcat căldura și până la 23 grade. Răceala mijlocie a lunii a fost de +0,4, iar căldura mijlocie a atins +15,2 grade.

Aprilie. Seceta din Martie se continuă și în Aprilie. E drept că în intregă luna au fost vre-o 15 zile noroase și 15

zile au fost senine, cu soare cald și strălucitor, dar pentru aceea n'a plouat numai 2 zile. Cantitatea de apă căzută în aceste zile a fost de 22,6 milimetri.

Vânt a bătut în 13 zile, dela Apus, Apus-Miază-noapte și Apus-Miază-zi. Rouă a căzut în 12 nopți, iar ceață a fost numai în 2 zile.

În săptămâna întâi a lunii au fost nopțile puțin mai răcoroase. După aceea a fost cald, și ziua, chiar dela început, căldura s'a ridicat până la 20 grade, iar pe la sfârșitul lunii până la 29 grade. Căldura mijlocie a lunii a fost de 21,2 grade.

Mai. În aceasta lună a plouat mai mult ca și în Aprilie. Zile senine au fost 17, iar cerul a fost acoperit cu nori în 14 zile. A plouat însă numai în 7 zile și cantitate de apă a fost de 46,4 milimetri. Într'o singură zi au fost și fulgere și tunete.

Vânt a bătut în 11 zile, mai mult dela Răsărit-Miază-noapte și Răsărit-Miază-zi. Ceață n'a fost, iar rouă a căzut 8 zile. În ziua de 25 Mai s'a văzut pe la amiază și un cerc în jurul soarelui-Halo solar.

Toată luna, căldura a fost destul de ridicată. Cea mai mare căldură a fost în 3 Mai, de 31,5 grade. Noaptea asemenea a fost bine. Căldura mijlocie de peste noapte, din intregă luna a fost de +9,8 grade.

Iunie. E călduros. Chiar dela început căldura de peste zi a atins 30—32 grade. Zile senine, cu soare strălucitor au fost 24. A plouat în 6 zile, iar de 3 ori a plouat numai noaptea. Toată ploaia căzută a fost de 58,3 milimetri. Cea mai mare ploaie a fost în 22 Iunie, când au căzut 33,7 milimetri de apă.

În 4 zile au fost și fulgere și tunete. În 5 zile a fost ceață. Rouă a fost în 22 zile, iar într'o zi, anume în 29 Iunie după amiază s'a văzut și curcubeu.

Vânt a bătut numai în 2 zile dela Apus-Miază-noapte.

Îngrășăminte verzi

Pentru îngrășarea locurilor îndepărtate de gospodărie, unde cu greu putem duce gunoiu de grajd și pentru îngrășarea pământurilor nisipoase, este bine să întrebuițăm îngrășăminte verzi, cari sunt formate din diferite plante de cultură, cum sunt trifoiul, lucerna, borceagul, (Cichen), sparceta (Caltațiu), lupinul, fasolea ș. a.

Plantele acestea, când sunt destul de dezvoltate, dar înainte de înflorire, sunt cosite sau culcate la pământ cu ajutorul tăvălugului și pe urmă întoarse sub brazdă la o adâncime de 5—10 cm., unde prin putrezire se transformă în gunoi.

În timpul creșterii lor, plantele acestea în loc să sărăcească pământul, cum fac altele, îl îmbogățesc. Îl îmbogățesc mai ales în îngrășăminte azotoase, cari fac ca cerealele semănate după el să aibă o creștere bogată și o culoare de verde închis. Îmbogățirea aceasta se datorește unor viețuitoare mici, cari trăesc numai în rădăcinile plantelor amintite mai sus și cari au însușirea să ia azotul din aer și să-l transforme în îngrășăminte.

Rădăcinile plantelor cultivate ca îngrășăminte verzi sunt lungi, încât ajung în partea de jos a pământului, de unde își sug hrana care a fost dusă acolo de către apă. Hrana aceasta nu putea fi luată de

Alături de peștera un de Cea plină de dar s'a arătat Bernadeta, s'a înălțat o măreață biserică.

către alte plante, din cauza rădăcinilor mai scurte.

Am scris în articolele trecute că plantele pentru dezvoltarea lor au lipsă de săruri azotoase, fosfatice ș. a., cari să se topească cât mai ușor în apă, pentruca în felul acesta să poată fi supte de rădăcinile lor. În pământ sărurile acestea se găsesc într-o stare greu de topit. Plantele cultivate ca îngrășăminte verzi le topesc mai ușor decât alte plante și prin putrezirea lor le pun la îndemâna plantelor cari vor fi cultivate după ele.

Plantele întrebuițate ca îngrășăminte verzi, fiind dese, având frunze multe, țin umbră pământului, fac ca să se înmulțească bacteriile folositoare, cari dau viață și rodnicie pământului.

Plantele cultivate ca îngrășăminte verzi sunt în același timp și cele mai bune plante de nutreț, încât dacă voim să avem roade bogate și vite bune și multe, trebuie să le cultivăm pe suprafețe cât mai întinse.

Ogoarele sterpe trebuiesc înlocuite prin cultivarea acestor plante, cari dau nutreț bun și mult și în același timp îmbunătățesc și pământul. Ogoarele arate și grapate de mai multe ori în timpul verii, fac într'adevăr ca pământul să devină mai bun și mai producător, dar cu toate acestea nu pot să facă ca să producă așa de mult ca să ne despăgubească pierderea pe care o suferim în anul în care nu produce nimic, stând ca ogor. Mulți lasă pământul nelucrat, ca ogor, ca să aibă loc de pășunat. Dar trebuie să se știe că pe ogor animalele găsesc cu mult mai puțin de mâncare decât dacă ar cultiva pe acel loc tritoi sau borceag, cari dau hrană sănătoasă și multă și în același timp îmbunătățesc și pământul.

Deci, în locul ogoarelor și pe pământurile nisipoase și îndepărtate de gospodărie, să cultivăm plante de nutreț, deoarece numai în felul acesta vom putea să ținem vite frumoase și multe și pământul ne va da roade mari în fiecare an.

Victor Oros

Bugetul viitor va fi redus cu două miliarde. Noul ministru de finanțe, de abia înscăunat, a început să spună tuturor că bugetul țării e prea mare și că el ar trebui redus, căci altfel țara n-o mai poate duce. În planul noului buget se spune că e trecută o reducere de două miliarde față de bugetul trecut. Iată deci un leac de a scăpa țara din nevoi, cruțarea. Să folosim fiecare acest leac, căci timpurile ne-o cer, ba ne-o chiar poruncesc.

Lista neagră

Dușmanii foii

Dușmanii foii sunt toți aceia cari au primit-o ani de-a rândul, s'au fâlit că sunt și dânișii oameni cu carte, iar acuma, când le cerem bani, nu vreau să ne mai cunoască. Iată numele unora dintre acei cari ne-au păgubit astfel:

Aron Criștiu, Hamba	dator	125
Alexandru Criștiu, Hamba	>	870
Ioan Pipernea, Hamba	>	182
Nicolae Pipernea, >	>	1035
Dumitru Cioara, Buciumșasa	>	1035
Ioan Ileață, Vaidei	>	450
Partenie Laslo, Pleașca	>	190
Buta Condrate, Ercea	>	745
I. Fărțală I. Constantin, Bicz	>	495
Ioan Țifrea, Bicz	>	825

Ioan Lompan, Bandul de Câmpie	>	982
Traian Roman, Ocnișoara	>	885
Iuliu Gogu, Trăznea	>	622
Moldovan George I. Leonte, Totoiu	>	581
Anghel Pantilie, Lonea	>	509
Augustin Săucan, Erchișfalău	>	945
Victor Urdea, Grid	>	495
Victor Nodiș, Costeni	>	233
Cojocă Petru, Fărcășeni	>	443
Ioan Mărza I. Crăciun, Bicz	>	495

Vom continua cu asemenea liste și pe acești dușmani ai foii noastre îi vom da și pe mâna avocatului nostru.

Binefăcătorii gazetei. *Excelența Sa P. Sf. Dr. VALERIU TRAIAN FRENȚIU, Episcopul Orăzii, a binevoit a dăruia în abonamentul anului curent al gazetei noastre suma de 1000 (una mie) Lei. Cu vii mulțumite.*

Of. parohial Șemlac. Primit 300 Lei. Achitat până la 31 Dec. 1934.

Boțioc Teodor. — Am primit 150 Lei nu 100 Lei cum s'a trecut din greșală. Calendare nu s'au trimis în anul acesta.

Am primit câte 75 Lei de la următorii: Popa Gh. Alexandru, Eufemia V. Ștefănică, Cotoară Ioan I. Tod, Andercău Vasile, George Trăușan, A. Turdean, Văd. C. Bereș, Iuhas Ștefan, Valea Iacob, A. G. R. U. Șemlac.

Câte 60 Lei: I. Cipariu, Ioan Neago, G. Bitea, Candit Lie, Ioan Magde, V. Hațegan, Filip Gabor, Iacob Oancea, Const. Tatu, Iosif Căteanu, Ioan Simu.

Câte 100 Lei: Ioan Ciolac Banciu, Ioan Gôrbe, Căminul Cultural Măgura I., Moise Sârb, Cerghizan Ioan Maria Palea.

Câte 150 Lei: Of. parohial Timișoara, George Câmpeanu, Oprișă Gh., Valer Platon, Morar Vasile I. G., George Lazar, Frenț Cojocariu, Iosif Ștefănescu, Dănilă Streza, Pop Alexandru, Păscuț David, Octavian Mihălțan, Of. parohial Crasna, Ștefan Ilnițchi. Mimi Dr. Pașca, Paul Nodiș, Aurel Vițan, Ioan Buzilă, Perș Dumitru, Gheorghe Vasile, Vincentiș Monea.

Bunaciu Petru, Ciocărlă Ioan I. Nic., Vinolea Petru, Ironim Morariu, Muntean Aurel, Ioan Canciu, P. Dehelean, Ioan Ilie Rinea, Dănilă Motoc, Popa Victor, Chirilă Curta, Veronica Dișșe, Surd Grigore, Dumitru Bucur, R. Conradt, A. Boeriu, Dumitru Rus, Ioan Vârsic, Todoran Ioan, Ioja A. Bulai, Biserica catolică Galați.

Câte 200 Lei. German Teodor, Spornic Aurel, Rus Maria, Leontin Ciula, Ludovic Vida, Duma Vasile, Țătan Teodor, Petru Seliștean.

Câte 300 Lei: Ioan Talpeșiu, Ioan Găinar I. Gh., Hurghiș Simion, Ioan Mărginean, Vasile Vasiliu, Nicolae Bălcăcean, George Bistrea, Filimon Ioan.

Alte sume: Demetriu Borata 390; Bălțean Ioan 229; Crișan Alexandru 180; V. M. Knall 50; Pr. Nic. Lugojan, Izvin 450; Atanasiu Moga 90; Cercul Cultural „Astra” Rodna 350; Simion Orb 93; Mihail Nahrabesch 40; Calistrat Cotos 39; Louis Kish America 950; Of. parohial Sănnicolaul Mare 500; Nicolae Spătariu 225; Moldovan V. 50; Of. parohial Șimleul Silvaniei 640; Lechințan Porfirie 326; Nițar Petru 400; Pr. Gavril Coroescu 1050; Iosif Baur 138; Gh. Chirișan 50; Bita Grigore 250; Dr. Alex. Borza 500; Bandu Nicolae 70.

Redactor: IULIU MAIOR.

Iubiți cetitori!

Nu uitați să trimiteți prețul abonamentului la foaie!

Tipografia Seminarului Teologic gr.-cat. Blaj

Teatru pentru săteni

La Blaj se tipărește, sub îngrijirea dlui ALEXANDRU LUPEANU MELIN, directorul gazetei noastre, o bibliotecă de piese teatrale pentru săteni. Piese sunt alese anume ca să poată fi jucate de tineri din popor și ca ele să fie înțelese și gustate de locuitorii sătenilor.

Până acum au apărut următoarele numere:

1. CÂRLIG VINDE PE SURU, teatru popular în 2 acte, localizare de A. Melin. Pentru reprezentare se cer 4 persoane și scenă foarte simplă. Piesa e plină de haz și a fost jucată până acum în foarte multe părți. Prețul unei cărțițe 5 lei.

2. LEAC PENTRU MUERI, teatru popular în 2 acte, localizare de A. Melin. Pentru reprezentare se cer 19 persoane, dintre care 5 mai principale. Scenăria ușor de făcută. A fost jucat mai întâi în comuna Unirea jud. Tulcea cu mare succes. Prețul 8 lei.

Teatru școlar

Tot sub îngrijirea dlui Lupeanu Melin se tipărește și o bibliotecă de teatru școlar, unde a apărut până acum vestita piesă:

FETIȚA ORFANĂ, feerie muzicală în 3 acte de A. Melin, care s'a reprezentat de repetate ori la Cluj, la Sibiu, Craiova, Blaj, Orăștie, și în aproape toate orașele ardelenene, și în Moldova și Dobrogea. Foarte mult plăcut și sătenilor. Până acum a fost reprezentată în sute de comune. Cântecul din această frumoasă piesă le ține în minte copiii ani de-a rândul. Prețul unui exemplar (fără note muzicale) 10 lei.

Toate piesele de mai sus, se află de vânzare la

Librăria Seminarului din Blaj

La prețul fiecărei cărțițe, cerută separat prin post, se adaugă și 2 lei pentru port.

Primăria com. Senereuș, Jud. Târnava-Mică

Nr. 43—1935.

Publicațiune de licitație

Se aduce la cunoștință publică, în ziua de 1 Martie 1935 ora 10 se vinde la primăria comunei Senereuș, județul Târnava-Mică, în licitație publică cu oferte închise casa și curtea dela Nr. 6 și 9, proprietatea comunei Senereuș. Prețul de strigare 100.000 Lei. Căruțană de 10% din prețul de strigare se depune în numerar. Licitația se va face în conf. cu art. 81—110 din L. O. P. O. condițiunile de vânzare se pot vedea la notariatul Senereuș.

Senereuș, la 18 Ianuarie 1935.

Primar,
And. Kappes
(269) 1-1

Notar,
Stefan Klo

RECLAMA
este sufletul comerțului